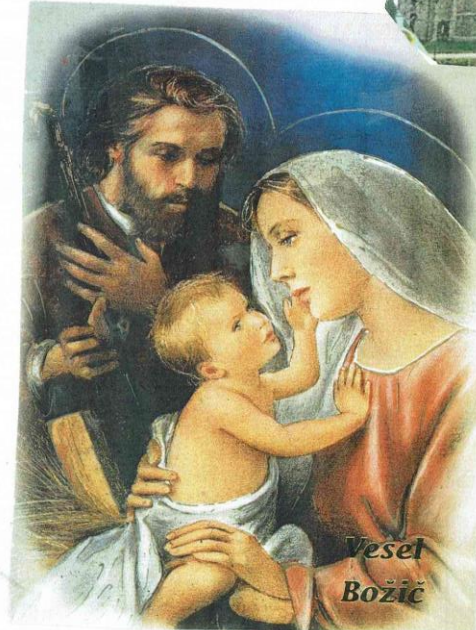

ŽUPNIJSKO PISMO

ŽUPNIJE MARIJA SNEŽNA SVETINA

Od 4. oktobra do 2. novembra

OZNANILO

NEDELJA, 4. OKTOBER 27. NEDELJA MED LETOM ROŽNOVENSKA NEDELJA SV. FRANČIŠEK ASIŠKI, ustanovitelj frančiškanov SV. AUREA, device ZAČETEK TEDNA ZA ŽIVLJENJE Lektor: Lidija in Gregor Vrbovšek	10.30: Za Ano Bezgovšek; Za Franca Klepej; Za Jožeta in Lulijano Klinar in za hčerko Godicelj
SREDA, 7. OKTOBER ROŽNOVENSKA MATI BOŽJA SV. JUSTINA, mučenka SV. MARKO M I, papež	18.00 Za Janeza Gradišnik
NEDELJA, 11. OKTOBER 28. NEDELJA MED LETOM SV. JANEZ XXIII, papež SV. BRUNO KOLNSKI, škof	10.30: Za Lovrenčak Olgo; Za Ivana Klinar Lektor: Alja in Nina Videc
SREDA, 14. OKTOBER SV. KALIST I, papež, mučenec SV. GAVDENCIJ, škof	18.00: Za Angelo Zavšek
NEDELJA, 18. OKTOBER 29. NEDELJA MED LETOM MISIJSKA NEDELJA Lektor: Betka in Tinkara Vrbovšek	10.30: Za sorodnike Jelenč Tisel Za Janeza Gradišnik
SREDA, 21. OKTOBER SV. URŠULA, mučenka SV. HILARION, opat SV. KAREL I, avstrijski cesar	18.00: Za Heinrich, Lieselotte, Krista in Manfred Rosenkranz

NEDELJA, 25. OKTOBER 30. NEDELJA MED LETOM ŽEGNANSKA NEDELJA SV. KRIŠPIN IN KRIŠPINIJAN, mučenca DAN SUVERENOSTI	10.30: Za Ano Bezgovšek Lektor: Dr. Rezar Mlakar Cvetka Matevž Vrbovšek
SREDA, 28. OKTOBER SV. JUDA IN TADEJ, apostola SV. FIDELES, mučenec SV. FRANČIŠEK FERRANO, mučenec	18.00: Za Angelo Zavšek, Mariji v zahvalo,
NEDELJA, 1. NOVEMBER VSI SVETI SV. IGOR, škof DAN SPOMINA NA MRTVE Lektor: Sara ub Gašper Romih	10.00: SVETA MAŠA IN BLAGOSLOV GREBOV Za starše, brate in sestre in sorodnike Romih iz Svetine Za Maček Stanislava
PONEDELJEK, 2. NOVEMBER SPOMIN VSEH VERNIH SVETIH SV. MELANHIJA, škof	10.30 Za vse pokojne župljane

VENČANJE CERKVE: V oktobru venča vas SVETINA
Bog lonaj vsem, ki vemčate
Župnijski urad Svetina; Tel. 031 786 120

Molitev v družini

- 4 -

Župnik je obiskoval družine v svoji župniji. Eni od družin je med pogovorom zastavil vprašanje: »Ali kaj molite skupaj?«

»Gospod župnik,« je odgovoril oče, glava družine, »saj nimamo časa za to.«

Duhovnik ni odnehal: »Če bi zbolel kdo od vaših otrok, ali bi potem skupaj molili? Bi v tem primeru našli čas za nekaj družinske molitve?«

»Mislim, da bi,« je odvrnil oče.

»Ali bi molili skupaj, če bi se kateri od družinskih članov za dalj časa odpravil od doma?«

»Gotovo, da bi,« je zatrdil oče.

Župnik je tedaj odgovoril: »Spraševal sem vas samo zato, da bi spoznali, da vaš problem glede molitve ni čas. Težava je v tem, ker mislite, da vam družinska molitev ni potrebna, ko vam gre vse gladko.«

Hiša brez strehe

Neki škotski fant je prišel za hlapca k bogatemu kmetu. Zdelo se mu je, da je dobil dobrega gospodarja, a čez dva tedna je sklenil, da kmeta zapusti.

Vprašali so ga: »Ali je bilo delo pretežko?«

»Sploh ne,« je odgovoril fant.

»Odhajaš zaradi premajhne plače?«

»Ne, dobro so mi plačali.«

»Ali ti ni všeč hrana?«

»Hrana je bila zelo dobra.«

»Zakaj pa potem odhajaš?«

»Povedal ti bom,« je odvrnil mladenič. »Hiša ni imela strehe.«

Za verne Škote to pomeni, da je to hiša, kjer ni družinske molitve.

Če preživi, mu ne odpustim

- 5 -

Matejček se je skregal z bratom Mihcem. Preden je šel zvečer spat, je redno zmolil večerno molitev z mamo, tokrat mu je mama rekla, da se mora najprej spraviti s svojim bratom, preden bo začel moliti. Toda Matejček tega ni hotel storiti. Mama se je na vse načina trudila, da bi ga prepričala, a Matejček ni popustil. Končno mu je rekla: »Kaj pa če Mihec ponoči umrje? Kako se boš počutil ob misli, da je umrl skregan s teboj?« Matejček se je zamislil, potem pa rekel: »V redu, odpuščam mu, a če bo jutri zjutraj še živ, bom spet skregan z njim!«

Otroška prigoda, podobna našemu ravnanju, čeprav nas Jezus evangeliju opominja, naj odpustimo svojim bližnjim, preden pridemo pred Boga.

Zgled odpuščanja

Lush Gjergi, življenjepisec blažene Matere Terezije, je leta 1989 to sveto ženo obiskal v Kalkuti. Bila je hudo bolna, priključena na aparate. Vprašala ga je, če ve, zakaj trpi. Ni ji znal odgovoriti. Ona pa je dejala: »Pripravljam Jezusovo vrnitev v Albanijo.« Dejansko se je 14. in 15. oktobra tega leta vrnila v Albanijo. Zanimivo je, da je obiskala najprej grob diktatorja Enverja Hodže, ki je albanskemu narodu in družini Matere Terezije storil toliko hudega. Pokleknila je in molila na grobu. Celo tolažila je diktatorjevo ženo! Nato je šla na grob svoje matere in sestre. S tem je dala lep zgled vsem Albancem, da je spravo mogoče doseči samo z ljubeznijo in odpuščanjem.

Krompir

Učitelj je naročil učencem, naj prinesejo v šolo nekaj krompirja v plastični vrečki. Število krompirjev, ki jih vsakdo od učencev prinese, naj bo enako številu ljudi, ki jih sovraži. Njihova imena naj napiše na krompir. Tako so na določeni dan učenci prinesli v šolo krompirje, popisane z imeni.

Nekateri so prinesli dva, drugi tri, tretji še več krompirjev. Učitelj jim je ukazal, da morajo te krompirje, popisane z imeni ljudi, ki jih sovražijo, prinašati v šolo ves teden.

Dnevi so tekli in otroci so se pričeli pritoževati zaradi smrada iz vrečk. Učenci, ki so imeli večje število krompirjev, so se pritoževali, da je zoprno nositi vso to težo naokoli. Po enem tednu so otroci nalogo končali.

Učitelj jih je vprašal: »Kako ste se počutili ta teden?«

Otroci so pripovedovali o neprijetnostih, povezanih s težo in smradom po gnijočem krompirju.

Učitelj jim je dejal: »Kar se je zgodilo v preteklem tednu, je zelo podobno temu, kar se dogaja v vaših srcih, ko sovražite ljudi. To sovraštvo povzroča nezdravo stanje v njih in nosite ga povsod, kamorkoli greste. Težko ste prenašali smrad krompirja, ki je nastal v enem tednu! Predstavljajte si, kakšno škodo povzroča v vaših srcih sovraštvo, ki ga dolgo časa dan za dnem nosite!«

Kraljeva hči

Nekoč je živel kralj, ki je imel izredno lepo in pametno hčer, toda mučila jo je nenavadna bolezen.

Ko je odrasčala, so ji vse bolj slabele roke, noge, vid in sluh sta pešala. Številni zdravniki so jo poskušali ozdraviti, a brez uspeha. Nekega dne je na dvor prišel starec, o katerem so govorili, da pozna skrivnost življenja.

Dvorjani so ga obstopili in ga prosili, naj pomaga bolni kraljevi hčerki. Starec ji je dal zaprto košarico, spleteno iz vrbovega šibja, in rekel: »Kar je v njej, varuj, pa boš ozdravela.« Vesela in polna upanja je kraljeva hči odprla košaro. Ko je videla, kaj je v njej, je bila razočarana: v njej je bilo namreč jokajoče dete, še bolj ubogo kot ona sama. Kraljični se je zasmililo, vzela je otroka v naročje in ga začela tolažiti. Minili so meseci. Dekle je neprestano mislilo na otroka. Hranila ga je, tolažila, se mu smehljala in noč in dan bedela nad njim tudi za ceno velikih žrtev.

Čez sedem let se je zgodilo nekaj neverjetnega. Nekega jutra se je otrok začel smejati in hoditi. Ona ga je prišla za roke in je zaplesala z njim, se smejala in veselo prepevala. Bila je vesela, lepa in srečna kot še nikoli do takrat. Niti opazila ni, da je ozdravela.

BOG VELIKEGA VESELJA

Mlad misijonar je ljudem indijanskega plemena pripovedoval o Božji ljubezni. Za Indijance je to bilo razodetje. Še preden je oznanjevalec evangelija končal, ga je voditelj plemena vprašal: »Pravkar si govoril o Velikem Duhu. Ne vem, če sem prav slišal, ali si res rekel 'Oče naš'?«

»Da,« je odgovoril misijonar.

»To pa je nekaj povsem novega in zelo prijetnega zame,« je nadaljeval poglavar. »Nikoli si nismo mislili, da je Veliki Duh Oče. Slišali smo ga v gromu, videli smo ga v svitu zore, v nevihti ter snežnem metežu in bilo nas je strah. Ko pa si rekel, da je Veliki Duh naš Oče, se nam je zdelo nadvse lepo. Poglavar je za hip pomolčal, potem pa, kot da bi ga obsijal bežen pogled slave, nadaljeval: »Ali si res rekel, da je Veliki Duh tvoj oče?«

»Seveda,« je odgovoril oznanjevalec.

»Torej si rekel, da je tudi naš oče, oče Indijancev?«

»Da, prav to sem dejal,« je odgovoril duhovnik.

»Potem,« je vzkliknil poglavar kot človek, ki ga je prevzelo neizmerno veselje, »potem sva ti in jaz brata!«

Odpuščenje drži svet

Ko je Bog ustvaril svet, ga ni mogel narediti tako, da bi stal. Vedno znova je padal. Zato je 'ustvaril' odpuščenje in svet od takrat stoji.

Odpuščenje je najvišja oblika ljubezni. Zato prav ono drži svet pokonci.